

U. Es modifica el número 2n de l'article 65, que queda redactat de la manera següent:

«2n. Dels procediments penals iniciats a l'estranger, de l'execució de les sentències dictades per tribunals estrangers o del compliment de pena de presó imposada per tribunals estrangers, quan en virtut d'un tractat internacional corresponga a Espanya la continuació d'un procediment penal iniciat a l'estranger, l'execució d'una sentència penal estrangera o el compliment d'una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat, excepte en aquells casos en què esta llei atribuïska alguna d'estes competències a un altre òrgan jurisdiccional penal.»

Dos. S'afeg un nou paràgraf al final de l'apartat 2 de l'article 89 bis, amb la redacció següent:

«Correspon, així mateix, als jutjats penals l'execució de les sentències dictades en causes per delictes pels jutjats d'instrucció, i el reconeixement i l'execució de les resolucions que imposen sancions pecuniàries transmeses per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, quan estes hagen de complir-se en territori espanyol.»

Tres. S'afeg un nou paràgraf al final de l'apartat 3 de l'article 89 bis, amb la redacció següent:

«Correspon, així mateix, als jutjats centrals penals l'execució de les sentències dictades en causes per delictes pels jutjats centrals d'instrucció.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor al cap de vint dies de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 4 de desembre de 2008.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19661 LLEI 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució en la Unió Europea de resolucions que imposen sancions pecuniàries. («BOE» 293, de 5-12-2008.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'objectiu, establert en el Tractat d'Amsterdam, de crear un espai de llibertat, seguretat i justícia en la Unió Europea, ha exigut un important esforç amb vista a incrementar la cooperació judicial entre els estats membres.

En este sentit, el principi de reconeixement mutu de resolucions judicials es reconeix com la base de l'espai

judicial europeu, des que va ser consagrat en el Consell Europeu de Tampere com la «pedra angular» de la cooperació judicial en matèria civil i penal en la Unió Europea. Este principi es basa en la confiança mútua que les resolucions que es reconeixen i executaran complixen plenament les exigències bàsiques de legalitat i proporcionalitat en tots els països comunitaris.

La primera vegada que es va incorporar a un instrument jurídic de la Unió el principi de reconeixement mutu va ser en ocasió de la Decisió Marc 2002/584/JAI del Consell, de 13 de juny de 2002, relativa a l'orde de detenció europea i als procediments d'entrega entre estats membres, incorporada al dret espanyol a través de la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'orde europea de detenció i entrega, i de la Llei Orgànica 2/2003, de 14 de març, complementària de l'anterior.

Posteriorment, va tindre lloc l'aprovació de la Decisió Marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, recentment incorporada al nostre dret per mitjà de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia en la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals, complementada per la Llei Orgànica 5/2006, de 5 de juny.

El tercer pas en este procés dirigit a l'increment de la cooperació judicial a través del principi de reconeixement mutu ha sigut donat de nou amb l'aprovació d'un instrument jurídic, en este cas la Decisió Marc 2005/214/JAI del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries. Esta iniciativa es correspon amb la conclusió núm. 37 del Consell de Tampere i la mesura núm. 18 del Programa de mesures destinat a posar en pràctica el principi de reconeixement mutu, que es referix a l'«elaboració d'un instrument que permetga garantir la recaptació per l'Estat de residència de les multes imposades amb caràcter definitiu per un altre Estat membre a persones físiques o jurídiques».

A través d'esta llei es pretén, per tant, incorporar al dret espanyol l'esmentada regulació, a fi de garantir a Espanya la màxima cooperació judicial amb la resta d'estats membres de la Unió Europea.

II

L'objecte d'esta norma consistix, en primer lloc, a regular el procediment a través del qual es transmetran, per part de les autoritats judicials espanyoles, aquelles resolucions fermes per les quals s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària a una persona física o jurídica com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, a altres estats membres de la Unió Europea. I, en segon lloc, a establir el mode en què les autoritats judicials espanyoles reconeixen i executaran estes resolucions quan els siguen transmeses per un altre Estat membre.

Això tindrà lloc en aquells supòsits en què la persona sancionada posseïska propietats, obtinga ingressos o tinga la residència habitual o la seu en un altre Estat membre de la Unió Europea diferent d'aquell en què ha sigut dictada la resolució.

En este sentit, és necessari aclarir que el terme sanció pecuniària es referix no sols a aquella quantitat de diners exigida en concepte de multa imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció, sinó també a la imposada en la mateixa resolució en concepte de costes judicials, com a compensació en benefici de les víctimes o destinada a un fons públic o organització de suport a les víctimes. A més, les sancions imposades poden derivar de la comissió d'una infracció de caràcter penal o administratiu.

També resulta necessari aclarir que la referència en la Decisió Marc 2005/214/JAI a les sancions administratives tan sols es referix a aquelles que siguen recurribles en l'orde penal. Es tracta d'una situació inexistente en el nostre ordenament jurídic, en el qual si bé coexisteix una tipificació penal amb una altra administrativa, les autoritats administratives competents no es troben en la situació prevista en la norma europea, ja que les seues resolucions són recurribles en via contenciosa administrativa i no en via penal. Per això la llei no inclou estos supòsits com a resolucions dictades a Espanya l'execució de les quals es pugui sol·licitar en un altre Estat de la Unió Europea.

III

La base fonamental sobre la qual s'assenta eixe procediment consisteix en l'aplicació del principi de reconeixement mutu, que permet l'execució quasi automàtica de la resolució transmesa, ja que no requereix un procés de verificació de la seua conformitat amb l'ordenament jurídic de l'Estat que ha d'executar-la.

Així mateix, el procediment partix de la renúncia a l'exigència del control de doble incriminació per a aquelles infraccions establides en la norma. Així doncs, les resolucions que castiguen la comissió d'aquelles infraccions hauran de ser portades a efecte per l'Estat d'execució encara que en el dit Estat no estigueren castigades.

Respecte de la resta de les infraccions no especificades en la Decisió Marc 2005/214/JAI, es permet a l'Estat d'execució supeditar el compliment de la resolució rebuda a la condició que el fet estiga també castigat en la seua legislació.

Com a excepció a l'automatisme de l'execució, la llei regula una sèrie de motius que justifiquen la denegació del reconeixement i l'execució de la resolució.

Pel que fa al procediment de transmissió de les resolucions, este s'assembla al previst per a l'execució de les resolucions d'embargament i assegurament de proves en procediments penals, ja que no requereix un títol «ad hoc» com ocorre en l'orde europea de detenció i entrega, sinó limitar-se a especificar que junt amb la resolució sancionadora haurà d'adjuntar-se un certificat d'acord amb el model que s'estableix en l'annex de la llei traduït a la llengua que en cada cas resulte oportú.

Una vegada transmesa la resolució i llevat que concórrega algun dels motius de denegació o suspensió de l'execució, la resolució serà executada d'acord amb l'ordenament jurídic de l'Estat encarregat d'aplicar-la.

IV

La llei s'estructura en tres capítols, als quals s'afigen dos disposicions addicionals, una de transitòria i tres de finals, més un annex.

El primer capítol conté les disposicions generals, referides a l'objecte de la llei, a la definició dels conceptes fonamentals i a les autoritats que a Espanya seran competents tant per a emetre les resolucions objecte de la llei, com per a executar-les, la destinació de les quantitats cobrades en execució de les sancions pecuniàries i la inexistència de reembossament de gastos entre estats.

El segon capítol regula la transmissió per les autoritats espanyoles de les resolucions per les quals s'exigisca el pagament de sancions pecuniàries a altres estats membres de la Unió Europea, perquè estos procedisquen a executar-les. En especial, s'atén la forma de transmissió i el mode en què aquella ha de documentar-se, així com les conseqüències que es desprenen de la transmissió d'una resolució. Finalment, s'atén el dret que serà aplicable a la resolució adoptada, així com el règim de suspensió, impugnació de la sentència, amnistia i indult.

Finalment, el capítol tercer es referix a l'execució a Espanya d'aquelles resolucions que li siguen transmeses per altres estats membres de la Unió Europea.

Esta regulació partix del reconeixement del principi de no-subjecció al control de la doble tipificació, i per tant del reconeixement i execució automàtic de la resolució, per a admetre a continuació l'existència d'una sèrie de supòsits en què sí que s'exigix la doble tipificació o en què l'autoritat competent pot denegar el reconeixement i execució de la sanció. Regula també les normes aplicables a l'execució de la resolució, els supòsits en què ha de revisar-se la quantia de la sanció, les sancions alternatives en cas d'impagament i els supòsits de suspensió o concessió de l'amnistia o l'indult.

La part final de la llei conté dos disposicions addicionals: la primera regula el règim especial aplicable a la transmissió de mesures amb el Regne Unit i Irlanda, i la segona conté una previsió relativa a la remissió d'informació estadística. S'hi inclouen també una disposició transitòria, que determina el règim jurídic de les resolucions que es troben en curs a l'entrada en vigor de la llei, i tres disposicions finals. La primera d'estes fonamenta la competència estatal per a dictar esta llei en l'article 149.1.6a de la Constitució; la segona assenyala que la nova llei incorpora al dret espanyol la Decisió Marc 2005/214/JAI, i l'última estableix el moment de la seua entrada en vigor. S'inclou finalment en l'annex el certificat que han de remetre els tribunals espanyols per al reconeixement de les sancions pecuniàries imposades per ells en altres estats membres de la Unió Europea.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Esta llei té com a objecte regular el procediment que han de seguir les autoritats judicials espanyoles per a transmetre, a les autoritats corresponents dels altres estats membres de la Unió Europea, una resolució ferma per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària a una persona física o jurídica com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal.

2. Es regula, així mateix, l'actuació que han de desenvolupar les autoritats judicials espanyoles quan reben una resolució ferma emesa per l'autoritat judicial competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària a una persona física o jurídica com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, per al seu reconeixement i execució.

Estes normes comprendran també l'execució a Espanya de les sancions pecuniàries imposades per autoritats d'un altre Estat membre de la Unió Europea diferents d'òrgans judicials per contravenció de la respectiva legislació. En este cas, s'exigirà que eixa resolució haguera sigut recurrible davant d'òrgans jurisdiccionals amb competència en matèria penal en el dit Estat.

3. Les disposicions d'esta llei es consideraran sense perjudici de l'aplicació d'aquells convenis amb altres estats membres de la Unió Europea subscrits per Espanya que contribuïsquen a una major simplificació i agilitat en els procediments d'execució de les sancions pecuniàries.

Article 2. *Estat d'emissió i Estat d'execució.*

Als efectes regulats en esta llei, es considerarà com a:

a) Estat d'emissió: l'Estat membre en què s'ha dictat la resolució per la qual s'exigix el pagament d'una sanció pecuniària.

b) Estat d'execució: l'Estat membre al qual s'ha transmès la resolució per la qual s'exigix el pagament d'una sanció pecuniària, per al seu reconeixement i execució.

Article 3. *Sanció pecuniària.*

1. Es considerarà com a sanció pecuniària la quantitat de diners exigida per una resolució en concepte de multa imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal o d'una infracció administrativa, sempre que, en relació amb estes últimes, les sancions administratives siguen recurribles davant d'un òrgan jurisdiccional penal.

2. Als efectes d'esta llei, també s'inclouran en les sancions pecuniàries les quantitats que figuren en les corresponents resolucions i es referisquen als conceptes següents:

a) Aquella quantitat de diners imposada en concepte de costes judicials o gastos administratius originats en el procediment.

b) Una compensació en benefici de les víctimes, sempre que la víctima no pugui ser part civil en el procediment i l'òrgan jurisdiccional actue en l'exercici de la seua competència penal.

c) Una quantitat destinada a un fons públic o a una organització de suport a les víctimes.

3. La sanció pecuniària als efectes d'esta llei no podrà comprendre ordres de confiscació d'instruments o productes del delict, ni resolucions de restitució, ni reparació del dany ni la indemnització de perjudicats materials i morals, determinades en un procediment penal, sense perjudicats del que preveu la lletra b) de l'apartat anterior.

Article 4. *Autoritats judicials espanyoles competents.*

1. Serà competent per a transmetre una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària imposada a una persona física o jurídica que posseïssa propietats o obtinga ingressos en un altre Estat membre de la Unió Europea l'òrgan jurisdiccional penal competent per a la seua execució a Espanya.

2. Són autoritats competents per a executar a Espanya una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària els jutges penals del lloc on es troben les propietats o font d'ingressos o la residència habitual de la persona física o la seua social de la persona jurídica sobre la qual recaiga la sanció pecuniària.

Article 5. *Destinació de les quantitats cobrades.*

Les quantitats percebudes en concepte d'execució d'una resolució a Espanya s'ingressaran en el compte de depòsits i consignacions judicials, llevat que s'haja acordat una altra cosa amb l'Estat d'emissió respecte de les quantitats que constituïsquen una compensació en benefici de les víctimes a què es referix la lletra b) de l'article 3.2.

Fora del cas de l'esmentada compensació en benefici de les víctimes, Espanya no admetrà cap altre acord que pugui variar la regla expressada en el paràgraf anterior.

Article 6. *Gastos.*

Les actuacions previstes en esta llei no comportaran cap reclamació de reembossament de gastos a l'Estat al qual es dirigisca o del qual provinga el reconeixement de la sanció pecuniària, ni tampoc es pagarà cap quantitat a un altre Estat per estes actuacions.

CAPÍTOL II

Transmissió per les autoritats espanyoles d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària per a la seua execució en un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 7. *Transmissió d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària.*

1. L'autoritat judicial penal espanyola competent per a executar una resolució per la qual es condemne al pagament d'una sanció pecuniària una persona física o jurídica que posseïssa propietats, obtinga ingressos o tinga la residència habitual o la seua social en un altre Estat membre de la Unió Europea, podrà transmetre la resolució, sempre que esta siga ferma, a l'autoritat competent del dit Estat perquè procedisca a executar-la.

2. En cas que l'autoritat judicial penal espanyola no conega quina és l'autoritat competent per a executar la resolució, podrà efectuar totes les investigacions que considere oportunes i valdre's de tots els mitjans que siguen necessaris, incloent-hi els punts de contacte de la Xarxa Judicial Europea.

3. L'autoritat judicial penal espanyola transmetrà la resolució a un únic Estat d'execució cada vegada.

Article 8. *Documentació i mode de transmissió.*

1. La resolució que es pretén executar haurà d'anar acompanyada d'un certificat, el model del qual figura en l'annex, que anirà firmat per l'autoritat judicial penal espanyola que, d'acord amb la legislació interna, siga competent per a executar-la.

2. L'autoritat judicial penal espanyola transmetrà la resolució original o una còpia testimoniada d'esta, junt amb el certificat, directament a l'autoritat encarregada de l'execució, per qualsevol mitjà que deïxe constància escrita en condicions que permeten a l'autoritat a la qual es dirigix establir la seua autenticitat.

L'autoritat judicial penal espanyola mantindrà comunicació de manera directa amb l'autoritat a la qual es dirigix la resolució.

3. El certificat haurà de traduir-se a la llengua oficial o a una de les llengües oficials de l'Estat al qual es dirigix o, si és el cas, a una llengua oficial de les institucions comunitàries que haja acceptat el dit Estat.

Article 9. *Conseqüències de la transmissió d'una resolució.*

1. Una vegada transmesa la resolució, l'autoritat judicial penal espanyola no podrà procedir a executar-la, excepte en els casos en què es produïssa la seua devolució.

Esta suspensió inclourà només els pronunciaments relatius a la imposició d'una pena de multa i a les costes.

2. Si, després de transmetre una resolució, l'autoritat penal espanyola rep una quantitat de diners, bé perquè ha sigut pagada voluntàriament per la persona condemnada o perquè siga resultat d'actuacions judicials anteriors, aplicarà el pagament rebut en la forma legalment prevista i n'informarà immediatament l'autoritat competent de l'Estat d'execució, amb indicació de la reducció que haja experimentat la quantia i els conceptes inclosos en la sanció pecuniària sotmesa a execució.

Article 10. *Adopció d'una mesura de suspensió de l'execució.*

L'autoritat judicial penal espanyola informarà immediatament l'autoritat encarregada de l'execució de l'adopció de qualsevol mesura que tinga com a objecte

suspendre o deixar sense efecte el caràcter executori de la resolució, i sol·licitarà la devolució de la resolució.

Article 11. Impugnació de la sentència, amnistia i indult.

1. L'autoritat judicial penal espanyola coneixerà de qualsevol impugnació que s'interpose contra la resolució.

2. En cas d'estimació d'un recurs o de concessió d'amnistia o indult que afecte alguna de les quantitats compreses en la sanció pecuniària imposada, l'autoritat judicial penal espanyola ho comunicarà immediatament a l'Estat d'execució.

La concessió d'amnistia o indult no podrà incloure, en cap cas, el concepte de costes o gastos administratius generats en el procés ni tampoc la compensació atorgada en benefici de la víctima.

CAPÍTOL III

Execució a Espanya d'una resolució per la qual s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària emesa per l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 12. Principi de doble tipificació.

1. Les resolucions fermes que castiguen fets enjudiciats com algun dels delictes o infraccions enumerats a continuació no estaran subjectes a control de doble tipificació, i bastarà que estiguen castigats en l'Estat d'emissió.

Estes infraccions són:

Pertinença a una organització delictiva.

Terrorisme.

Tràfic de sers humans.

Explotació sexual de menors i pornografia infantil.

Tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques.

Tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius. Corrupció.

Frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les Comunitats Europees.

Blanqueig del producte del delictes.

Falsificació de moneda, incloent-hi la de l'euro.

Delictes informàtics.

Delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides.

Ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars.

Homicidi voluntari i agressió amb lesions greus. Tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans.

Segrest, retenció il·legal i presa d'ostatges. Racisme i xenofòbia.

Robatoris organitzats o a mà armada.

Tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art.

Estafa.

Xantatge i extorsió de fons.

Violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies.

Falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos.

Falsificació de mitjans de pagament.

Tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement.

Tràfic il·lícit de matèries nuclears i radioactives.

Tràfic de vehicles robats.

Violació.

Incendi provocat.

Delictes inclosos en la competència de la Cort Penal Internacional.

Apoderament il·lícit d'aeronaus i barcos.

Sabotatge.

Conducta contrària a la legislació de trànsit, incloent-hi les infraccions a la legislació de conducció i de descans i a les normes reguladores de transport de mercaderies perilloses.

Contraban de mercaderies.

Infraccions als drets de propietat intel·lectual i industrial.

Amenaces i actes de violència contra les persones, incloent-hi la violència durant els esdeveniments esportius.

Vandalisme.

Robatori.

Infraccions establides per l'Estat d'emissió en virtut de normes comunitàries.

2. Quan el jutge penal competent reba la resolució d'una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea perquè execute una sanció pecuniària imposada per una infracció no prevista en l'apartat anterior, supeditarà el reconeixement i l'execució de la resolució a la condició que el fet pel qual esta s'haja dictat siga també constitutiu d'infracció segons el dret espanyol.

Article 13. Reconeixement i execució de les resolucions.

1. El jutge penal competent estarà obligat a reconèixer i a executar, sense més tràmit, una resolució per la qual es condemne al pagament d'una sanció pecuniària una persona física o jurídica que posseïska propietats, obtinga ingressos o tinga la residència habitual o la seu social a Espanya, que haja sigut degudament transmesa per l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, excepte en aquells casos en què concórrega algun dels motius per al no-reconeixement o la no-execució que es regulen en l'article següent.

Quan el certificat que acompanye la resolució d'execució d'una sanció pecuniària no estiga traduït a l'espanyol, es remetrà immediatament a l'autoritat judicial que l'haja firmat perquè duga a terme la traducció corresponent.

Els jutges penals competents admetran les resolucions d'execució de les sancions pecuniàries que regula esta llei que s'efectuen per mitjà de correu certificat, fax o mitjans informàtics o telemàtics quan es tracte de documents firmats electrònicament, que permeten verificar-ne l'autenticitat.

2. El jutge penal competent informarà l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, per qualsevol mitjà que deixi constància escrita de l'execució de la resolució tan prompte com esta haja finalitzat.

3. Quan un jutge penal reba una resolució per al seu reconeixement i execució i no siga competent per a això, la transmetrà d'ofici a qui ho siga, si així es desprén de la documentació rebuda, i n'informarà immediatament i per qualsevol mitjà que deixi constància escrita a l'autoritat de l'Estat d'emissió.

Article 14. Denegació del reconeixement i l'execució de la resolució.

1. El jutge penal competent denegarà el reconeixement i l'execució de les resolucions que exigisquen el pagament d'una sanció pecuniària en els casos següents:

a) Quan s'haja dictat a Espanya una resolució contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets.

b) Quan s'haja dictat una resolució contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets en un Estat diferent del d'emissió i execució i la resolució haja sigut executada.

c) Quan la resolució castigue una infracció diferent de les regulades en l'article 12 i esta no es trobe tipificada en el dret espanyol.

d) Quan la resolució es referisca a fets per als quals siguin competents les autoritats espanyoles i, si s'ha dictat la condemna per un òrgan jurisdiccional espanyol, la sanció imposada haja prescrit de conformitat amb el dret espanyol.

e) Quan la resolució es referisca a fets que el dret espanyol considere comesos en la seua totalitat o en part en territori espanyol o quan s'hagen comés fora de l'Estat emissor i el dret espanyol no permeta la persecució de les dites infraccions quan s'hagen comés fora del seu territori.

f) Quan existisca una immunitat que impedisca l'execució de la resolució.

g) Quan la resolució castigue una persona física que, a causa de la seua edat, no hauria pogut ser considerada responsable penal d'acord amb el que preveu la legislació espanyola.

h) Quan falte el certificat que ha d'acompanyar la sol·licitud d'execució de la resolució, siga incomplet o no es corresponga manifestament amb la resolució.

i) Quan, d'acord amb el certificat, l'interessat:

1r. En cas de procediment escrit, no haja sigut informat en virtut de la legislació de l'Estat d'emissió, personalment o per mitjà d'un representant competent d'acord amb la seua legislació nacional, del seu dret a impugnar la resolució i dels terminis per a fer-ho.

2n. No haja comparegut en persona, llevat que el certificat indicara que, de conformitat amb la legislació de l'Estat d'emissió, li ha sigut notificat el procediment a l'interessat personalment o per mitjà d'un representant competent d'acord amb la seua legislació nacional, o bé que l'interessat haja indicat que no impugna la resolució.

j) Quan la sanció pecuniària siga inferior a 70 euros o, tractant-se d'una altra divisa, a un import equivalent.

k) Quan, del certificat i resolució comunicada per a la seua execució, s'evidencie que s'ha produït una vulneració dels drets fonamentals i els principis jurídics fonamentals consagrats en l'article 6 del Tractat de la Unió Europea i reflectits en la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea.

2. En els casos a què fan referència els apartats d), h), i) i k) de l'apartat anterior, abans de denegar, ja siga parcialment o totalment, el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge penal haurà de consultar l'autoritat de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que considere adequat perquè aclarisca i, si és el cas, esmene la vulneració comesa.

3. El jutge penal competent haurà d'informar immediatament, i per mitjà de qualsevol mitjà que deixi constància escrita a l'Estat d'emissió, de qualsevol resolució que supose la denegació del reconeixement o execució d'una resolució prèviament transmesa, així com dels motius que van portar a aquella.

Article 15. Normes aplicables a l'execució de la resolució.

1. L'execució de la resolució es regirà pel dret espanyol, i es durà a terme de la mateixa manera que si es tractara d'una sanció pecuniària imposada per una autoritat espanyola, amb les excepcions establides en matèria de recursos en l'article 19 d'esta mateixa llei.

No obstant això, l'execució es portarà a efecte sense que siga necessari que l'executat compte amb assistència lletrada. Tot això, sense perjudic de participar a l'obligat les resolucions judicials que l'afecten quan tinga el domicili o residència a Espanya, reconeixent-se-li en tot cas el dret a intervindre en el procés amb advocat i procurador si ho considera convenient.

2. També s'executarà la sanció pecuniària que s'haja imposat en l'Estat d'emissió a una persona jurídica per una infracció per a la qual no es preveja la seua responsabilitat d'acord amb el dret espanyol.

Article 16. Revisió de la quantia de la sanció.

1. En cas que la persona sancionada presente una prova de pagament total o parcial en qualsevol Estat, el jutge penal haurà de consultar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió i deduir la part de la sanció que haja sigut efectivament cobrada en un altre Estat de la quantitat sotmesa a execució a Espanya.

2. Quan es demostre que la resolució es referix a fets que no van ser comesos dins del territori de l'Estat d'emissió i sobre els quals les autoritats judicials penals espanyoles tinguen competència, el jutge penal podrà decidir la reducció de l'import de la multa executada a la quantia màxima prevista per a fets del mateix tipus d'acord amb el que preveu l'ordenament jurídic espanyol.

3. En estos casos, el jutge penal competent informarà del caràcter parcial de l'execució de la resolució a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que deixi constància escrita.

4. En aquells casos en què la sanció s'haja imposat en un Estat amb distinta divisa, el jutge penal convertirà a euros la quantia de la sanció aplicant el tipus de canvi vigent en el moment en què es va imposar aquella.

Article 17. Sancions alternatives en cas d'impagament de la sanció pecuniària.

1. Quan siga impossible executar totalment o parcialment una resolució, el jutge penal competent podrà aplicar sancions alternatives, incloent-hi la privació de llibertat, d'acord amb el que preveu l'ordenament jurídic espanyol, en els casos en què l'Estat d'emissió haja acceptat aplicar les dites sancions alternatives en el certificat presentat i, en tot cas, sense excedir el nivell màxim de la sanció previst en este.

En cap cas s'aplicarà com a sanció alternativa la privació de llibertat quan la sanció pecuniària l'execució de la qual se sol·licite haja sigut imposada per la comissió d'una infracció administrativa, encara que haguera sigut recorreguda davant d'un òrgan jurisdiccional penal de l'Estat d'emissió.

2. El jutge penal competent informarà immediatament, i per mitjà de qualsevol mitjà que deixi constància escrita, de l'aplicació d'una sanció alternativa d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

Article 18. Suspensió de l'execució.

El jutge penal estarà obligat a suspendre l'execució de la resolució tan prompte com l'autoritat competent de l'Estat d'emissió l'informe de l'adopció de qualsevol resolució o mesura que tinga per efecte suspendre o deixar sense efecte la resolució per qualsevol altre motiu, incloent-hi la concessió de l'amnistia o l'indult.

En qualsevol d'estos casos, el jutge penal tornarà la resolució a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 19. Recursos.

1. Contra les resolucions dictades pel jutge penal que resolguen sobre el reconeixement i l'execució de les resolucions emeses per una autoritat d'un altre estat membre de la Unió Europea, el Ministeri Fiscal, el subjecte passiu del procés de què es deriva la resolució o els titulars de drets i interessos legítims que puguen veure's afectats podran interposar el recurs de reforma i el d'apel·lació, que no suspendran l'execució.

El recurs d'apel·lació podrà interposar-se subsidiàriament amb el de reforma o per separat. En cap cas serà necessari interposar prèviament el de reforma per a presentar l'apel·lació. Tots estos recursos es tramitaran d'acord amb el que disposa la Llei d'Enjudiciament Crimi-

nal per a la recurribilitat de les interlocutòries dels jutges penals en el procediment abreviat.

2. Tan prompte com s'interposen els recursos de reforma o d'apel·lació, el jutge penal comunicarà esta circumstància a l'òrgan judicial de l'Estat emissor, per qualsevol mitjà que deixe constància escrita, en condicions que permeten a l'autoritat judicial a la qual es dirigix establir la seua autenticitat, perquè expose, si és el cas, les consideracions que crega oportunes en el termini de cinc dies des de la recepció del certificat.

3. El jutge penal informará l'autoritat judicial de l'emissió del resultat del recurs de reforma o apel·lació.

4. Els motius de fons pels quals s'haja adoptat la resolució només podran ser impugnats per mitjà d'un recurs interposat a l'Estat membre de l'autoritat judicial d'emissió.

Disposició addicional primera. Transmissió de mesures amb el Regne Unit i la República d'Irlanda.

La transmissió de les resolucions per les quals s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària amb el Regne Unit i la República d'Irlanda s'efectuarà d'acord amb el que disposa esta llei, a menys que estos estats manifesten, per mitjà de declaració depositada davant de la Secretaria General del Consell i notificada a la Comissió, que opten per la transmissió de les seues resolucions i del certificat corresponent per conducte de la seua autoritat o autoritats centrals especificades en la declaració.

Disposició addicional segona. Remissió d'informació estadística.

De conformitat amb les directrius que, si és el cas, siguen fixades per la Comissió Nacional d'Estadística Judicial, els jutjats o tribunals que transmeten o reben resolucions de reconeixement de sancions pecuniàries ho comunicaran al Consell General del Poder Judicial.

El Consell General del Poder Judicial remetrà trimestralment la informació a què es referix el paràgraf anterior al Ministeri de Justícia.

Disposició transitòria única. Resolucions en curs.

1. Esta llei serà aplicable a les resolucions que es transmeten o reben després de la seua entrada en vigor, amb independència que hagen sigut dictades amb anterioritat.

2. Les resolucions per les quals s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària que es troben en execució a l'entrada en vigor d'esta llei seguiran tramitant-se d'acord amb les normes vigents fins llavors.

Disposició final primera. Competència estatal.

Esta llei es dicta en exercici de la competència atribuïda a l'Estat en matèria de legislació processal per l'article 149.1.6a de la Constitució.

Disposició final segona. Incorporació de dret de la Unió Europea.

En esta llei s'incorpora al dret espanyol la Decisió Marc 2005/214/JAI del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

La present llei entrarà en vigor al cap de vint dies de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 4 de desembre de 2008.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Certificat per a l'execució de sancions pecuniàries en un altre Estat membre de la Unió Europea

<p>a)</p> <p>* Estat d'emissió:</p> <p>* Estat d'execució:</p>
<p>b) Autoritat emissora de la resolució d'imposició de sanció pecuniària:</p> <p>Denominació oficial:</p> <p>Domicili:</p> <p>.....</p> <p>Referència de l'expedient [...]:</p> <p>Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):</p> <p>Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):</p> <p>Correu electrònic (si en té):</p> <p>Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat emissora:</p> <p>.....</p> <p>Dades de la persona o persones a qui cal dirigir-se per a obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució o, si és el cas, per a transferir a l'Estat d'emissió les quantitats percebudes amb motiu de l'execució (nom, càrrec/grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>c) Autoritat competent per a l'execució de la resolució d'imposició de sanció pecuniària a l'Estat d'emissió [si l'autoritat és diferent de l'autoritat indicada en la lletra b)]:</p> <p>Denominació oficial:</p> <p>.....</p> <p>Domicili:</p> <p>.....</p> <p>Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):</p> <p>Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):</p>

<p>Correu electrònic (si en té):</p> <p>Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat competent per a l'execució:</p> <p>.....</p> <p>Dades de la persona o persones a qui cal dirigir-se per a obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució o, si és el cas, per a transferir a l'Estat d'emissió les quantitats percebudes amb motiu de l'execució (nom, càrrec/grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>d) En cas de designar-se una autoritat central per a la transmissió administrativa de les resolucions d'imposició de sancions pecuniàries a l'Estat d'emissió:</p> <p>Nom de l'autoritat central:</p> <p>.....</p> <p>Persona de contacte, si és el cas (càrrec/grau i nom):</p> <p>.....</p> <p>Domicili:</p> <p>.....</p> <p>Referència de l'expedient:</p> <p>Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):</p> <p>Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):</p> <p>Correu electrònic (si en té):</p>
<p>e) Autoritat o autoritats amb qui pot contactar-se [en cas que s'hagen omplert les lletres c) i/o d):</p> <p>☐ Autoritat mencionada en la lletra b):</p> <p>Per a qüestions relatives a:</p> <p>☐ Autoritat mencionada en la lletra c):</p> <p>Per a qüestions relatives a:</p> <p>☐ Autoritat mencionada en la lletra d):</p> <p>Per a qüestions relatives a:</p>
<p>f) Informació relativa a la persona física o jurídica a qui es va imposar la sanció pecuniària:</p> <p>1. En el cas d'una persona física:</p> <p>Cognom(s):</p> <p>Nom(s):</p> <p>Cognom(s) de fadrina (si és el cas):</p>

<p>Àlies (si és el cas):</p> <p>Sexe:</p> <p>Nacionalitat:</p> <p>Número d'identitat o número de Seguretat Social (si en té):</p> <p>Data de naixement:</p> <p>Lloc de naixement:</p> <p>Últim domicili conegut:</p> <p>.....</p> <p>Idioma/es que entén (si es coneixen):</p> <p>.....</p> <p>a) Si el motiu de transmetre la resolució a l'Estat d'execució és que la persona contra la qual va dirigida residix habitualment a l'Estat d'execució, cal afegir la informació següent:</p> <p>Lloc de residència habitual a l'Estat d'execució:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>b) Si el motiu de transmetre la resolució a l'Estat d'execució és que la persona contra la qual va dirigida té béns a l'Estat d'execució, cal afegir la informació següent:</p> <p>Descripció dels béns de la persona:</p> <p>Ubicació dels béns de la persona:</p>
<p>g) Resolució d'imposició de sanció pecuniària:</p> <p>1. Naturalesa de la resolució d'imposició de sanció pecuniària (cal marcar la casella corresponent):</p> <p>☐ i) Resolució d'un òrgan jurisdiccional de l'Estat d'emissió respecte d'una infracció penal prevista en la legislació de l'Estat d'emissió.</p> <p>☐ ii) Resolució d'una autoritat de l'Estat d'emissió, diferent d'un òrgan jurisdiccional, respecte d'una infracció penal tipificada en la legislació de l'Estat d'emissió. Es confirma que l'interessat ha tingut l'oportunitat que el seu cas siga jutjat per un òrgan jurisdiccional competent en assumptes penals.</p> <p>☐ iii) Resolució d'una autoritat de l'Estat d'emissió, diferent d'un òrgan jurisdiccional, respecte de fets punibles d'acord amb el dret nacional de l'Estat d'emissió per constituir infracció a normes legals. Es confirma que l'interessat ha tingut l'oportunitat que el seu cas siga jutjat per un òrgan jurisdiccional competent en assumptes penals.</p> <p>☐ iv) Resolució d'un òrgan jurisdiccional competent en assumptes penals, en relació amb una resolució prevista en l'incís iii).</p> <p>Data en què es va dictar la resolució:</p> <p>Data en què la resolució va ser definitiva:</p> <p>Número de referència de la resolució (si en té):</p> <p>La sanció pecuniària suposa l'obligació de pagar (cal marcar la casella o caselles que corresponga, i indicar en cada cas la quantia i la divisa corresponents):</p>

- i) Una quantitat de diners en virtut d'una condemna per una infracció, imposada per mitjà d'una resolució.

Quantia:

- ii) Una compensació imposada en la mateixa resolució en benefici de les víctimes, quan la víctima no puga ser part civil en el procediment i l'òrgan jurisdiccional actue en l'exercici de la seua competència penal.

Quantia:

- iii) Una quantitat de diners en concepte de costes judicials o gastos administratius originats pels procediments que conduïxen a la resolució.

Quantia:

- iv) Una quantitat de diners a un fons públic o a una organització de suport a les víctimes que impose la mateixa resolució.

Quantia:

Import total de la sanció pecuniària, indicant la divisa:

.....

2. Resum dels fets i descripció de les circumstàncies, incloent-hi lloc i temps, en què es van cometre el delictes o delictes:

.....

.....

.....

.....

.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o infraccions i disposició legal o codi aplicable en què es basa la resolució dictada.

.....

.....

.....

3. Si la infracció o infraccions assenyalades en el punt 2 es corresponen amb una o més de les enumerades a continuació, cal marcar la casella o caselles corresponents:

- pertinença a una organització delictiva,
- terrorisme,
- tràfic de sers humans,
- explotació sexual de menors i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit de drogues i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius, corrupció,
- frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,

blanqueig del producte del delict,
falsificació de moneda, amb inclusió de l'euro,
delictes informàtics,
delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars,
homicidi i agressió amb lesions greus,
tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
segrest, retenció il·legal i presa d'ostatges,
racisme i xenofòbia,
robatoris organitzats o a mà armada,
tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art,
estafa,
xantatge i extorsió de fons,
violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies,
falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
falsificació de mitjans de pagament,
tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
tràfic il·lícit de matèries nuclears i radioactives,
tràfic de vehicles robats,
violació,
incendi provocat,
delictes inclosos en la competència de la Cort Penal Internacional,
apoderament il·lícit d'aeronaus i barcos,
sabotatge,
conducta contrària a la legislació de trànsit, incloent-hi les infraccions a la legislació sobre temps de conducció i de descans i a les normes reguladores del transport de mercaderies perilloses,
contraban de mercaderies,
infraccions als drets de propietat intel·lectual i industrial
amenaces i actes de violència contra les persones, incloent-hi la violència durant els esdeveniments esportius,
vandalisme,
robatori,
infraccions establides per l'Estat d'emissió i destinades a complir les obligacions derivades d'instruments adoptats en virtut del Tractat CE o del títol VI del Tractat UE.

Si es marca esta casella, cal indicar amb precisió les disposicions de l'instrument adoptat sobre la base del Tractat CE o del Tractat UE a què correspon la infracció:

.....

4. En cas que la infracció o infraccions assenyalades en el punt 2 no figuren en el punt 3, cal descriure-les amb precisió: ...

.....

h) Situació de la resolució d'imposició de sanció pecuniària

1. Cal confirmar el següent (cal marcar les caselles corresponents):

a) La resolució és ferma.

b) L'autoritat que expedix el certificat no té coneixement que a l'Estat d'execució s'haja dictat una resolució contra la mateixa persona pels mateixos fets, ni que s'haja executat una resolució d'este tipus dictada en un Estat diferent de l'Estat d'emissió o l'Estat d'execució.

2. Cal indicar si el cas ha sigut objecte d'un procediment escrit:

a) No ho ha sigut.

b) Sí que ho ha sigut. Es confirma que, d'acord amb la legislació de l'Estat d'emissió, s'han notificat a l'interessat, personalment o a través del seu representant competent d'acord amb la legislació nacional, el seu dret a impugnar la resolució i els terminis per a exercir eixe dret.

3. Cal indicar si l'interessat va comparéixer personalment en la vista:

a) Sí que hi va comparéixer.

b) No hi va comparéixer. Es confirma:

que l'interessat ha sigut informat personalment, o a través del seu representant competent d'acord amb la legislació nacional, del procediment de conformitat amb la legislació de l'Estat d'emissió,

o

que l'interessat ha indicat que no impugna la resolució.

4. Pagament parcial de la sanció

Si ja s'ha abonat una part de la sanció a l'Estat d'emissió, o si consta a l'autoritat que emeta el certificat que l'ha pagat en qualsevol altre Estat, cal indicar l'import abonat:

.....

i) Sancions alternatives, incloent-hi les penes privatives de llibertat

1. Indicar si l'Estat d'emissió permet l'aplicació per l'Estat d'execució de sancions alternatives en cas que no siga possible executar la resolució sancionadora, ja siga totalment o parcialment:

sí

no

2. En cas afirmatiu, cal indicar les sancions que és possible aplicar (la seua naturalesa i grau màxim):

Privació de llibertat. Temps màxim:

Servici comunitari (o equivalent). Temps màxim:

Altres sancions. Descripció:

.....

j) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació facultativa):

.....

.....

k) S'adjunta al certificat el text de la resolució d'imposició de sanció pecuniària.

Firma de l'autoritat que emeta el certificat o del seu representant que donen fe de l'exactitud del contingut del certificat: . . .

.....

.....

Cognom(s):

Funció (càrrec/grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha)